

ARTICULUS II.

Vocatio.

Beata gens cujus est Dominus Deus ejus, populus quem elegit in hæreditatem sibi! Benedictus qui venit in nomine Domini! Maledictus verò qui venit nomine proprio, turpis lucri & otii gratia, ex appetitu laudis & dignitatis! Quid restat nisi ut descendat vivus in infernum sicut Core, Dathan, & Abiron?

Quare superbi illi Levitæ condemnati sunt? Ut posteris daretur exemplum, ne quis præsumptione superbi spiritus non sibi à Deo datum munus Pontificatus invaderet. *S. Aug.* Igitur væ filii desertores, dicit Dominus, ut faceretis consilium, & non ex me, & ordiremini telam, & non per spiritum meum, ut adderetis peccatum super peccatum... & os meum non interrogastis. *Isai.* 30. Trahe me, ait sponsa; nunc autem trahit sua quemque voluptas, & odorem turpis lucri sectantes, quæstum æstinant pietatem, quorum certa est damnatio. *S. Bern.*

Attamen, si hæc damnatio intra solos indignè ambientes maneret, certè minùs

deploranda esset; hanc superbi illi jure merentur pœnam; sed, quod sanguineas ex corde elicit lacrymas, illud est quòd multa mala per Sacerdotes non vocatos Ecclesiæ proveniant: nam qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed aliundè, ille fur est & latro; fur non venit, nisi ut furetur, & mactet, & perdat. Unde cathedra pestilentiaè tùm sibi & aliis est causa ruinae. *Per. Bles.* Proh dolor!

His ergo, Frater, animo recogitatis & altè corde defixis, vide vocationem tuam; nullus sibi sumit honorem, sed qui vocatur à Deo tanquàm Aaron: proba quæ sit voluntas Dei bona, beneplacens & perfecta, ne ex præsumptuosa te ingerens temeritate, in tentationem, in laqueum diaboli, & in æternam damnationem te & alios tandem detrudas.

Sed quænam sunt, inquires, veræ vocationis indicia? Ecce tibi hæc indicia corde & animo recogitanda. 1. Innocentia vitæ. 2. Idoneitas, seu aptitudo ad munia Ecclesiastica. 3. Proprii Episcopi assumptio. 4. Intentionis rectitudo; id est, non ob temporale commodum, non propter honores aut otium, sed propter Dei cultum, animarum salutem, & minis-

terium Ecclesiæ. 5. Inculpatus in gressus; id est, non ambitu aut fraude, non adulatione vel obsequio, non pretio, aut prece.

Vide nunc & iterum perpende, an his indicia voceris à Deo, an te ipse non vocatus ingeras.

Quænam autem sunt media, iterum interrogabis, divinæ vocationis indagandæ, agnoscendæ, & exequendæ? 1. Oratio. 2. Indifferentia. 3. Consilium, non quidem petendum à peccatoribus, non à sæcularibus aut juvenibus, non à domesticis, parentibus & mercenariis, sed à sapientibus & piis, à Superioribus & Directoribus.

Si per supradicta indicia & media agnoscas Dominum te eligere & ponere super te spiritum suum, ne dubites ascendere superius; Deus enim quæ stulta sunt mundi eligit, ut confundat sapientes; quapropter divinæ voluntati sic manifestatæ obedi. 1. Promptè, id est, sine ulteriori consultatione, sine dilatione vel minima. 2. Humiliter, id est, non pertinaciter recusans, sed invitatus ad ordines ascendens. 3. Confidenter, dicendo cum Divo Leone: *Respiciens ad exiguitatis meæ tenuitatem, & ad suscepti mu-*

neris magnitudinem, etiam ego illud propheticum debeo proclamare: Domine, audi vi auditum tuum & timui. Consideravi opera tua & expavi. Quid enim tam insolitum, tam pavendum, quam labor fragili, sublimitas humili, dignitas non merenti? Et tamen non despero neque deficio, quia non de me, sed de illo præsumo qui operatur in me. Attamen magis ac magis satage ut per bona opera certam tuam vocationem & electionem facias.

Si verò per eadem indicia & media cognoscas carnem aut sanguinem hanc tibi revelare vocationem, non verò patrem cœlestem, recumbe libenter in novissimo loco; hoc in nidulo quietus mane, & in eo quietus morare, ut salutis tuæ securiùs provideas.

Quòd si temerè tibi jam sumpseris honorem, vel si intraveris non habens vestem nuptialem, vel si sanctuarium Dei iniqua hæreditate possideas; ingemisce, fac dignos pœnitentiæ fructus, & deinceps cum timore & tremore salutem tuam operari contende; Deus qui neminem vult perire, faciet tecum misericordiam.

Si verò in ovile ovium, non per os

tium, sed aliundè ascenderis, vel si recolas conscientiam tuam jam dictæ promotionis obtentu fuisse vel in modico vulneratam, & periclitari, ad æternæ salutis bravium in vanum te fatigas, nisi honorem in quo deliquisti, derelinquas; sancta enim & salubris est cogitatio, facta cessione, privatam ducere vitam. *Pet. Bles.* & sic salvare animam tuam.

Domine Jesu, spirituum ponderator, & cordium scrutator, qui suaviter omnia disponens, ad te semper vocasti quos voluisti, & qui à fine usque ad finem fortiter attingens, suscitasti tibi Sacerdotes fideles & Pastores juxtà cor tuum, quandoquidem ex legitima & vera Clericorum vocatione pendeat Cleri & populi sanctitas & salus æterna, ne permittas intrare in sanctuarium tuum & in ovile ovium vocatos à carne & sanguine, mercenarios, latrones, & lupos rapaces, sed solum dignos & fideles à te missos & electos, quique sic à te vocati & electi fiducialiter dicere possint: *Domini est assumptio nostra, & sancti Israel regis nostri:* hoc nostrum, hoc omnium piorum est votum, cui fave, & cœlitus adspira,

ARTICULUS III.

Prohatio ante Ordines.

Quid sunt Sacerdotes? audi divina oracula, Patrumque monumenta. Sacerdotes sunt ministri Christi, dispensatores mysteriorum Dei, illius adjutores & Redemptoris coadjutores, duces & rectores gregis illius, mediatores inter Deum & populum, fidei lumina & columnæ, janua civitatis æternæ, lux mundi, sal terræ, forma gregis, Angelici homines, minores quidem Deo, sed homine majores: in hanc divinam sortem vocati sunt, huc spectant munera eorum, &c. O quàm magnam in se continet dignitatem formidabile & admirabile Sacerdotium! *S. Ephr.* Ingens hæc Angelica, imò Divina est dignitas. *S. Dionys.* Non mortalis quisquam, non Angelus, non Archangelus, non alia quævis creatura, sed ipse Paracletus ordinem hujusmodi disposuit. *S. Chrys.* Excedit intellectum, & orationem donum altitudinis dignitatis Sacerdotum; &, sicut arbitror, hoc est quod Paulus quasi in stuporem mentis actus innuit, exclamans: ò altitudo! *S. Ephr.*

Sed heu! quot onera humeris Angelicis formidanda! *Trid. Ses. 6. de Ref. c. 1.*

Ergo necessaria est prævia consideratio ob sublimitatem status; necessaria ob periculum infelicis exitus, aut apostasiæ: ergo longa requiritur probatio, id est, consideratio diuturna, & exactissima discussio; illa requiritur ob excellentiam status: requiritur longa, ne detrimentum patiantur populi; longa, ne scandalum patiantur Clericus; longa, ne indignus ordinetur, aut ordinatus deficiat: ergo requiritur probata & firma virtus; illud exigit ordinatio divina, illud postulat perfectio in Cleri statu requisita, illud requirit periculum casus & damnationis æternæ.

Sed heu! obstupescite cæli super hoc! Curritur passim ad sacros ordines, & reverenda ipsis quoque spiritibus Angelicis ministeria homines apprehendunt sine reverentia, sine consideratione. *S. Ber.* Ecquid? Ipsi sutores, sartores, & fabri, &c. non assumuntur ad infimum officium, nisi prævia & longa probatione; & nunc multi, interdum inhabiles & indigni, vitiis adhuc scædati, & satanæ doli decepti, ad magnam & multam, ad immensam & infinitam ipsius Sacerdo-

tii dignitatem, absque vel minima meditatione anhelant & assumuntur. O quàm præsumptuosa temeritas! Ille præponitur ovili Dominico, qui nescit adhuc dominari spiritui suo. *Nicolaus Papa.* Stupenda inordinatio!

Heu! quot detrimenta & scandala oriuntur ex hac stupenda & miserabili inconsideratione? Reverà quot Clerici ante ætatem maturitatis, ante tempus examinis, ante meritum laboris, ante experientiam disciplinæ Sacerdotalem honorem adepti, in ira Dei assumuntur, & in ruinam populorum, suique perditionem ad regale Sacerdotium exaltantur? O cæci promoventes! O infelices promoti! O miserabiles populi, quibus Deus in furore suo suscitavit pastores qui derelicta non visitant, dispersum non quærunt, contritum non sanant, & qui quod stat non enutriunt & carnes pinguium comedunt! *Zacar. 11. v. 16.* Quis medebitur vobis? Nonne facti estis laqueus ruinæ super omnes vias Domini, & insania in domo ejus? *Ose. 9. v. 8.*

Obsecramus vos, novellæ plantationes Dei, vos qui ad Sacerdotium anhelantes nondum exercitatos habetis sensus ad

discretionem boni & mali, nolite sequi cordis vestri iudicium, nec abundare in sensu vestro, ne adhuc neophyti in superbiam vestram & in laqueum diaboli incidatis. Cavete ne precibus, adulatione, obsequio, favore, & importunitate ordines intempestivè & nondum probati extorqueatis. Nescitis sæpissimè quid petatis. Videte prius vocationem vestram. Probate seria & longa consideratione quæ sit voluntas Dei beneplacens & perfectæ; considerate utrum spiritum Christi habeatis; qui enim spiritum ejus non habet, hic non est ejus. Attendite quomodo puli avium, si ante pennarum perfectionem volare appetant, unde ire in alta cupiunt, inde in ima merguntur. *S. Greg.* Sic & vos, si pinnaculum templi, adhuc debiles, ascendere præsumatis, præcipiti & sædo casu in profundum barathrum ruituri estis.

Imitemini hos structores qui turrim ædificare volentes, prius sedentes computant sumptus qui necessarii sunt ad perficiendum, ne posteaquam posuerint fundamentum, &c. *Luc. 14. v. 28.*

Utinam magis turrim inchoaturi, sedentes computetis, ne fortè sumptus non

habeatis ad perficiendum: utinam vos qui continere non valetis, perfectionem temerariè profiteri, aut cœlibatui dare nomina vereamini! Sumptuosa siquidem turris est, & verbum grande quod non omnes capere possunt. *S. Ber.* Præcavete hanc formidolosam Domini sententiam: *Bonum erat ei si natus non fuisset. Matth. 26. v. 24.*

Pensent & iterùm pensent Episcopi, altè meditentur illud Apostoli: *nemini citò manus imposueris, neque communicaveris peccatis alienis. 1. Tim. cap. 5. v. 22.* Quid est illud *citò*? Non ex prima probatione, nec secunda, nec tertia, sed ubi consideratio diuturna præcessit, tunc imponant manus, neque enim ea res periculo caret. *Eorum quæ injustè consecratus peccaverit, illi quoque pœnam dabunt, qui initium dederunt, etiam præcedentium delictorum. S. Chrys.*

Meminerint & non obliviscantur peccata quæ Episcopus instante morte & ante tribunal Christi acerbiùs cruciant, & quæ difficiliùs remittuntur, esse ea quæ ex imprudenti & temeraria manu impositione proveniunt. *Prat. spirit. à 7. gener. citatum. O Abyssus!*

Utinam ergo Apostolorum exemplis

edocti, quanta cura ac delectu manus impositionem fieri oporteat. *Conc. Colon.* sedulo satagant, ut non singulos ad ordines assumant, sed dignos dumtaxat, & quorum probata virtus senectus sit. *Trid. Ses. 23. de Ref. c. 12.* & ut nullum ordinent, qui suo iudicio non sit utilis aut necessarius Ecclesiis suis. *Ibid. cap. 16.* Satius enim est maxime in ordinatione Sacerdotum, paucos bonos quam multos malos habere Ministros. *Conc. Later. 4.* Multiplicarent quidem gentem, sed heu! non magnificarent lætitiā; multiplicarent potius tanta mala quæ sentimus, & quæ per ostium impositionis manuum intrarunt, & quotidie in Ecclesiam Dei agminatim irrepunt. *Conc. Colon.*

Domine Jesu, qui ministros irreprehensibiles, & pastores juxta cor tuum exigis & suscitari jubes, emitte spiritum tuum super Episcopos tuos, quos ille posuit regere Ecclesiam tuam, quam acquisivisti sanguine tuo, & renovabis faciem terræ.

CAPUT SECUNDUM.

Finis status Clericalis.

ARTICULUS I.

Sanctitas.

Quis dubitet an Clerici, & præsertim Sacerdotes, utpotè ministri Christi, & dispensatores mysteriorum Dei, ejusque Angeli, conversatione & sermone Dei populo præesse debeant, & indui sanctitatem eximiam? Quis hoc neget? *Trid. Ses. 14. de Ref. in proæmio.* An illud prolixiori probatione indiget? Nonne sufficit ut memores sint ejus quod scriptum est; *Sancti estote, quia ego Sanctus sum?* *Lev. 19.* Et istius; *Sacerdotes quoque qui accedunt ad Dominum, sanctificentur, ne percutiat eos?* *Exod. 19.* Hoc omnes sciunt, hoc singuli fatentur.

Sed heu! Plures sunt Sacerdotes nomine, pauci opere: *S. Chrys.* Multiplicatur quidem gens, sed non magnificatur lætitiā: multiplicantur monstruosa peccata, scandala, & ruinæ populorum: vox quidem, vox Jacob est, sed manus manus sunt